

ŞAKİR DEMİR İLKOKULU REHBERLİK BÜLTENİ

OKUL BAŞARISINDA AİLENİN ROLÜ

Öğrencinin başarısında birçok farklı etmenler mevcuttur. Bunlar öğrencinin zeka seviyesi, derslere ilgisi ve merakı, motivasyonu, ders çalışma alışkanlıkları gibi bireysel faktörler; okulda verilen eğitim ve öğretmen-öğrenci iletişimi gibi okulla ilgili faktörler; ve anne-baba tutumları, ev ortamı, model olma, ebeveynlerin beklentileri gibi ailesel faktörlerdir.

Öğrencinin bireysel özelliklerinin ve davranışlarının okul başarısında başat bir rolü olduğu düşünülse de yapılan çalışmalar okul-aile birliğinin önemini ortaya koymuştur.

Özellikle okulda başarılı ve başarısız öğrencilerin ev ortamı ve aile ilişkilerinin araştırıldığı çalışmalarda huzursuz ev ortamı, aile içi ilişkiler, kardeş sayısı, ekonomik durum gibi değişkenlerin, çocuğun okul başarısında çok önemli bir yere sahip olduğu ortaya konmuştur.

Eğitim öğretim faaliyetlerine ailenin katılımı ve öğrencilere rol model olmalarıyla ancak tam bir başarıdan söz edilebilir

ÇOCUĞUMUZUN OKUL BAŞARISINDA AİLEYE DÜŞEN GÖREVLER

Öğrencinin yapabileceğinden fazla beklentiler ve bunların öğrenciye dayatılması bireyde suçluluk, utanç veya yetersizlik duygularının gelişmesine neden olur. Çocuğun kapasitesi gözlenmeli ve yapabileceğinin en iyisini yapması konusunda desteklenmelidir.

Sürekli "ders çalış" demek, notlarının düşük olmasından dolayı çocuğu suçlamak gibi baskıcı tutumlar işe yaramayacak hatta aile içi ilişkilerin gerilmesine neden olacaktır. Onların ilgi ve ihtiyaçlarını anlamak ve özelliklerine göre yönlendirmeler yapmak en doğru tutum olacaktır.

Çocukların birbiri ile kıyaslanması da doğru bir tutum olmayacaktır. Her çocuk bireysel özellikleriyle tektir, biriciktir.

Başkaları ile kıyaslanmak bireyde anlaşılmamışlık hissi uyandırır. Bunun yerine çocuğun derslere karşı ilgisizliği varsa bunun nedenlerini anlama çalışmak gerekmektedir.

Anne babalar çocuğu bütün özellikleriyle kabul etmeli ve bunu çocuğa hissettirmelidir. Aksi durumda çocuğun aitlik duygusu zarar görecektir ve bu da okul başarısını düşürecektir.

Ebeveynler çocukların geleceğe dair düşünceleri hakkında konuşmalı, onların hedeflerini ve planlarını öğrenmeli ve bunların nasıl geliştirilebileceği konusunda rehberlik etmelidirler.

Fazla koruyucu ebeveyn tutumları çocuğun özerklik kazanmasına, sorumluluk bilincinin oluşmamasına neden olacaktır. Çocuğun yaşıyla uyumlu olarak ev içinde sorumluluklar verilmeli; kendi görevlerini kendilerinin yapmaları sağlanmalıdır.